

hvor man ikke har Tillægsmandater, Valg i større Kredse, som har givet et fuldkommen forfalsket Billede af, hvor Vælgerstyrken var. Man behøver blot at henvisse til Valg i Sverige, hvor man har haft Valg i store Kredse paa den Maade. Det er kun ved at føje Systemet med Tillægsmandater til, at det gøres muligt at skaffe de politiske Anskuelser i Landet nøjagtig Repræsentation.

Ogsaa da det ærede Medlem kom til det sønderjydske Spørgsmaal, kom han ind paa at bruge den samme Vending: at det sønderjydske Spørgsmaal var daarlig forberedt. Jeg lyttede til hans Ord for at forstaa, hvori den daarlige Forberedelse laa, og jeg fik Indtrykket af, at den laa i Ordet Kølighed eller, saaledes som han i en Tale ude i Landet har kaldt det: national Lunkenhed. Denne daarlige Forberedelse af det sønderjydske Spørgsmaal er, som alle og enhver ved, sket under Ledelse af Nordslesvigernes Fører, og intet Skridt til Forberedelse af denne Sag, som han har ønsket, er blevet undladt. Jeg spørger det ærede Medlem fra Ringkøbing, om hans Udtalelser om den nationale Lunkenhed og Kølighed i den Politik, som har været ført og forberedt her, tager, paa samme Maade som det ham nærstaaende Organ „Aalborg Amtstidende“s Angreb paa denne Politik, direkte Sigte paa H. P. Hanssen.

Der er allerede talt noget om Kølighed og Varme i det sønderjydske Spørgsmaal, og jeg maa maaske have Lov til at tilføje et Par Ord herom. Med al mulig Ære for enhver Kollega i denne Sal, tror jeg ikke, der findes nogen i denne Sal, som efter sin Oprindelse og Arv er nøjere knyttet til det sønderjydske Spørgsmaals historiske Behandling her i Danmark end jeg. Den Mand, fra hvem jeg politisk nedstammer, var Minister før den første slesvigske Krig, og han blev Minister før den anden slesvigske Krig. Han forsøgte i 1848 at realisere den Tanke, som han i Aaret 1836 havde taget til Orde for, den nationale Deling af Slesvig; men Programmet styrtede sammen under en Folkestemning, Martsministeriet maatte tage sin Afsked, og den første slesvigske Krig førtes. Den førtes i 3 Aar, og dens Resultat blev ingen Afgørelse af Sagen. Den førte til Forsøget paa at løse det slesvigske Spørgsmaal i Stedet for gennem den nationale Deling af Slesvig ved Ejdergrænse-Politikken. I 1863 var denne Mand paa ny Minister i Danmark og saa paa ny en dansk Politik styrtede

sammen under Folkestemningens Jubel og Brus. En ny slesvigske Krig brød ud, og atter førte den ikke til Afgørelse. Hans politiske Testamente i det slesvigske Spørgsmaal var Overvejelserne i det Skrift, som han udsendte gennem den danske Folkeforening om Grænserne i Slesvig. Han skildrede deri den gamle Elbgrænses politiske Umulighed, han skildrede Ejdergrænsens historiske Berettigelse, men hvorledes den var strandet, og han skildrede Kongeaa-Grænsens blodige Uretfærdighed. Han drog deraf den Slutning, at der ingen anden Mulighed var for en Løsning af dette Spørgsmaal til Danmarks Lykke end den nationale Grænse, den, der delte Slesvig efter Nationaliteterne.

Jeg har af den Historie, som saaledes har udviklet sig for mit Blik, og som har været min politiske Opdragelse, og ikke mindst ved at se den bitre og sørgelige Alderdom, som fulgte efter et glimrende Manddomsliv, lært en Ting, og det er, at det er en Forbrydelse i det sønderjydske Spørgsmaal at ville bygge paa Stemninger. Det er en Forbrydelse mod Folket, der begaas, naar man nu paa ny gør afskyelige Forsøg paa her i Landet at vække Stemninger, som vil føre til den samme Ulykke, som et saadant Stemningsbrus hver Gang har nedkaldt over vort Land.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing mente, at denne Sag var blevet bedre forberedt, hvis man havde faaet et Ministerium af alle Partier til Afvikling af Krigstiden og til Forberedelse af det sønderjydske Spørgsmaal. Nuvel, som Forholdene ligger i Dag synes det mig egentlig ikke at tyde paa nogen Frugtbarhed for et saadant Samarbejde mellem Partierne. Men jeg beder dog erindret, at efter Krisen i Marts i Fjor tilbød man fra vor Side en Ministerordning, hvorved ethvert af de andre Partier ved een eller to Ministre traadte ind sammen med den nuværende Regering, saaledes at denne ene eller disse to Ministre mødte for de andre Partier med den særlige Opgave at varetage de sønderjydske Anliggender. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke hørte til dem, som gik forrest i Bestræbelserne for at afvise dette, og at han rimeligvis mere blev overmandet i sit Parti, den Gang denne Sag laa fremme. Men der har altsaa været en Mulighed for, at hele denne Sags Historie i et Aar fra Marts i Fjor og til nu kunde have været ført under et Ministerium, hvor alle Partier havde deltaget netop i denne Sags